

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 7018200390
Dátum vydania rozhodnutia: 02.05.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7018200390.1

ROZSUDOK

D. súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: Ivan Czanik, Dolný Chotár 93, IČO: 36 081 281, zastúpený advokátkou: JUDr. Eva Szikorová, so sídlom AK Hollého 1854/D, Šaľa, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PO/BEZ/2017/6273 zo dňa 29.01.2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/23/2018-48 zo dňa 23.08.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Inšpektorát práce Košice (ďalej aj len „Inšpektorát práce“) rozhodnutím č. 281/17/O zo dňa 02.10.2017 podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) uložil žalobcovi pokutu 10.000 € za porušenie § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 82/2005 Z. z.“).

2. Porušenie povinností spočívalo v tom, že žalobca ako zamestnávateľ porušil zákaz nelegálneho zamestnávania, keď dňa 31.03.2017 o 15.10 hod. využíval závislú prácu piatich fyzických osôb (S. S., S. N., H. T., V. T. a V. U.), ktorí pre neho vykonávali pomocné práce na pracovisku Zoologická záhrada, Mlynská dolina, Bratislava a nemal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa osobitného právneho predpisu (zákon č. 311/2011 Z. z., Zákonník práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“)). Závery inšpektorátu práce boli zhrnuté v Protokole o výsledku inšpekcie práce zo dňa 29.05.2017 (ďalej len „protokol“) a v dodatku č. 1 zo dňa 21.06.2017 (ďalej len „dodatok“).

3. Žalobca na oznámenie o začatí správneho konania nereagoval a vo vyjadrení k protokolu uviedol, že jeho zamestnancami sú len V. U. a V. T., ktorí boli prihlásení do Sociálnej poisťovne po vykonaní inšpekcie práce. S. S., S. N. a H. T. sú zamestnancami firmy HeMa s.r.o. Tvrdil, že s konateľom spoločnosti HeMa, s.r.o. (Marián Hensch) mal dohodnutú objednávku. Túto však inšpektorom práce nepredložil.

4. Pri rozhodovaní o výške pokuty inšpektorát práce zohľadnil najmä, že sa jednalo o zamestnávanie vyššieho počtu nelegálne zamestnávaných osôb (päť), pričom uloženie pokuty za uvedený správny delikt je obligatórne (§ 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona o inšpekcii práce).

5. Na odvolanie žalobcu žalovaný rozhodnutie inšpektorátu práce rozhodnutím č. PO/BEZ/2017/6273 zo dňa 29.01.2018 potvrdil, pričom sa stotožnil s jeho skutkovými zisteniami a ich právnym hodnotením.

II.

6. Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia orgánu prvého stupňa a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Vytýkal nepresné a neúplné zistenie skutočného stavu veci. Zotrvával na svojom tvrdení, že v čase výkonu inšpekcie pre neho vykonávali závislú prácu iba dve z kontrolovaných fyzických osôb (V. T. a V. U.). Po ich nástupe do práce podal prihlášky týchto osôb do Sociálnej poisťovne. Zvyšné tri fyzické osoby (S. S., S. N. a H. T.) boli v čase výkonu kontroly zamestnancami obchodnej spoločnosti HeMa, s.r.o. a boli do Sociálnej poisťovne svojim zamestnávateľom prihlásené dňa 31.03.2017 ešte v čase, kedy sa kontrola u žalobcu nezačala.

7. Oponoval tvrdeniu žalovaného, že v správnom konaní nedoložil objednávku od p. Mariána Henscha. Tvrdil, že objednávka bola zaslaná dňa 04.07.2017 ako príloha e-mailu zamestnankyni inšpektorátu práce.

8. Vytýkal žalovanému nesprávne právne posúdenie veci, ktoré vidí v aplikovaní nesprávnej právnej normy. Z okolností prípadu je zrejmé, že išlo, a len čiastočne, o dvoch zamestnancov, o porušenie § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z.

9. V tejto súvislosti žalobca poukázal na zmenu právnej úpravy s účinnosťou od 01.01.2018, o. i. aj § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z., podľa ktorej skutková podstata správneho deliktu nelegálneho zamestnávania je naplnená až márnym uplynutím lehoty 7 dní na prihlásenie zamestnanca do registra poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového sporenia. V čase rozhodovania žalovaného o jeho odvolaní už bola právna norma zmenená a žalovaný preto mal posúdiť jeho konanie podľa zmenenej právnej úpravy. V uvedenom čase sa konanie žalobcu už nepovažovalo za konanie delikvenčné, odkazujúc na čl. 50 ods. 6 Ústavy SR.

10. Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného a oboznámení sa s obsahom administratívnych spisov žalovaného dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Mal za to, že vo veci konajúce správne orgány postupovali v súlade so zákonom, spoľahlivo bol zistený stav veci, pričom z vykonaného dokazovania bol vyvodený správny právny záver. Krajský súd vychádzal z preukázanej skutočnosti, že pri výkone inšpekcie práce na pracovisku žalobcu päť prítomných fyzických osôb zhodne potvrdilo, že vykonávali závislú prácu pre žalobcu. Žiaden z nich netvrdil, že ide o výkon závislej práce v prospech iného zamestnávateľa. Preto súd neuveril tvrdeniu žalobcu a ani nebolo povinnosťou žalovaného skúmať, či žalobcom označené tri osoby mali, resp. mohli mať duplicitne zaplatenú mzdu za deň 31.03.2017 aj iným zamestnávateľom. Ak žalobca namietal nedoloženie objednávky so spoločnosťou HeMa, s.r.o. s odkazom na jej doručenie ako prílohy mailu, existenciu takejto objednávky konateľ spoločnosti HeMa, s.r.o. nepotvrdil.

11. Krajský súd preto prisvedčil záveru žalovaného, že výsledky vykonanej inšpekcie práce dňa 31.03.2017 preukázali, že žalobca sa dopustil správneho deliktu podľa § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č.

82/2005 Z. z. tým, že ako fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, využíval závislú prácu piatich fyzických osôb bez toho, aby mal s nimi založený pracovnoprávny vzťah. Zdôraznil, že inšpektorát práce a žalovaný rozhodli o uložení pokuty podľa § 19 zákona o inšpekcii práce. Ide o právomoc, ktorú im zákon zveril. Preto súd nie je oprávnený sa vyjadrovať k tomu, či inšpektorát práce resp. žalovaný mal posúdiť výsledky inšpekcie práce ako naplnenie skutkovej podstaty iného správneho deliktu.

12. Vzhľadom na uvedené krajský súd žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol.

III.

13. Žalobca (sťažovateľ) napadol rozsudok krajského súdu kasačnou sťažnosťou. Ako dôvod sťažnosti uviedol nesprávne právne posúdenie (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

14. Ďalej namietal, že z rozsudku krajského súdu nie je zrejmé, prečo by správny súd nebol oprávnený vyjadriť sa k tomu, či správne orgány skutkovú podstatu správneho deliktu vecne správne posúdili. Skutková podstata správneho deliktu porušenia zákazu nelegálneho zamestnávania je uvedená v § 2 ods. 2 písm. a/, ale aj v § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z. Navyše sa krajský súd vôbec nevysporiadal s námietskou žalobcu ohľadom zmeny právnej normy s účinnosťou od 01.01.2018 a jej možného dopadu na posúdenie skutkovej podstaty správneho deliktu.

15. Krajský súd ďalej neuviedol, ako zhodnotil podstatné námietky žalobcu týkajúce sa vykonaného dokazovania a skutkových záverov. Žalobca argumentoval a poukazoval na vykonané dôkazy svedčiace o tom, že v čase výkonu kontroly dňa 31.03.2017 zamestnával len dve kontrolované fyzické osoby (V. T. a V. U.), ktoré prihlásil do systému sociálneho poistenia po začatí kontroly. V deň začatia výkonu prác nemal založený pracovnoprávny vzťah so zvyšnými tromi fyzickými osobami, ktoré preňho nevykonávali závislú prácu, ale túto vykonávali pre spoločnosť HeMa, s.r.o., ktorá ich 31.03.2017 cca o 14.00 hod., teda ešte pred začatím kontroly, prihlásila do systému sociálneho poistenia ako svojich zamestnancov s dátumom začatia poistenia 31.03.2017. Podstatnou námietkou žalobcu, že nie je možné v tom istom čase pracovať pre dvoch zamestnávateľov, sa súd zaoberal nedostatočne, keď skonštatoval, že to vylúčené nie je a nebolo ani povinnosťou správneho orgánu skúmať, či bola týmto osobám za deň 31.03.2017 mzda duplicitne vyplatená.

16. Právny záver o nelegálnom zamestnávaní piatich fyzických osôb bez založenia pracovnoprávneho vzťahu preto sťažovateľ považoval za nesprávny, i keď pripustil, že zamestnanec môže mať založených pracovnoprávnych vzťahov viac. Je však vylúčené, aby vykonávali prácu súčasne pre dvoch zamestnávateľov.

17. Sťažovateľ nesúhlasil s právnou kvalifikáciou správneho deliktu a tvrdil, že jeho konanie malo byť posudzované podľa skutkovej podstaty uvedenej v § 2 ods. 2 písm. b/, a nie podľa § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z. S V. T. a V. U. mal založený pracovnoprávny vzťah, i keď nie v písomnej forme. Ak by krajský súd posúdil vec právne správne, musel by dospieť k rovnakému záveru, že sťažovateľ mal v čase kontroly založený pracovnoprávny vzťah s V. T. a V. U., ktorých pred nástupom na výkon práce v deň kontroly neprihlásil do systému sociálneho poistenia, čo zakladá skutkovú podstatu nelegálneho zamestnávania podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z. K tomuto smerovala aj argumentácia žalobcu v nadväznosti na zmenu právnej normy vykonanej zákonom č. 294/2017 Z. z. Správny súd sa k tejto argumentácii žalobcu vôbec nevyjadril.

18. Vzhľadom na uvedené dôvody sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP rozsudok Krajského súdu v Košiciach zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného a rozhodnutie inšpektorátu práce zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Zároveň si sťažovateľ uplatnil náhradu trov konania pred krajským súdom a pred kasačným súdom.

IV.

19. Žalovaný sa s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Košiciach stotožnil, tento považoval za vecne správny a zákonný.

20. Správne orgány postupovali vo veci v súlade so zákonnými ustanoveniami, pred vydaním napadnutých rozhodnutí spoľahlivo zistili stav veci, z vykonaného dokazovania vyvodili správne právne závery a pokiaľ ide o naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu zákazu nelegálneho zamestnávania, za ktorú inšpektorát práce sťažovateľovi uložil pokutu podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona o inšpekcii práce, na správnosti tohto záveru žalovaný zotrval.

21. Sťažovateľ sa jednoznačne a preukázateľne dopustil zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z. piatich fyzických osôb, ktoré sa nachádzali po príchode inšpektorov práce na pracovisku - Zoologická záhrada, Mlynská dolina, Bratislava a vykonávali pracovnú činnosť spočívajúcu v pomocných prácach pri vyrovnávaní a úprave chodníkov a iné pomocné práce. Inšpektori práce tieto osoby legitimovali ako S. S., S. N., H. T., V. T. a V. U.. S týmito bola spísaná zápisnica, z ktorej vyplýva, že pracovali na uvedenom pracovisku prvý deň (od 7:00 hod.), vykonávali pomocné práce, na ktorých sa so sťažovateľom dohodli a ktorý ich na pracovisko doviezol. Všetci zhodne uviedli, že zmluvu nemajú podpísanú. Z podaných vysvetlení nevyplýva, že by títo zamestnanci resp. niektorí z nich, mali vykonávať pomocné práce pre iný subjekt.

22. Z registračných listov zamestnancov S. S., S. N. a H. T. je zjavné, že títo boli v čase výkonu inšpekcie práce prihlásení do Sociálnej poisťovne spoločnosťou HeMa, s.r.o., toto však nevyklučuje skutočnosti zistené na mieste výkonu inšpekcie práce. Zamestnanec môže mať založených aj niekoľko pracovnoprávných vzťahov popri sebe a sťažovateľ nepreukázal, resp. spoločnosť HeMa, s.r.o. nepotvrdila, že títo traja zamestnanci vykonávali na tom istom pracovisku pomocné práce pre spoločnosť HeMa s.r.o. spoločne s ostatnými dvomi fyzickými osobami, zamestnancami sťažovateľa.

23. K námietke sťažovateľa, že svojich dvoch zamestnancov prihlásil do registra Sociálnej poisťovne, ale s omeškaním a preto s poukazom na novelu zákona o nelegálnej práci účinnej od 01.01.2018 sa nedopustil zákazu nelegálneho zamestnávania, žalovaný uviedol, že zákon o nelegálnej práci odlišuje niekoľko skutkových podstát nelegálneho zamestnávania. V posudzovanej veci bolo predmetom posúdenia nedodržanie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona o nelegálnej práci spočívajúceho vo vykonávaní závislej práce bez založenia pracovnoprávneho vzťahu podľa Zákonníka práce a nie porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona o nelegálnej práci. Ak sťažovateľ tvrdil ústne založenie pracovnoprávneho vzťahu, žalovaný poukázal na obligatórnu písomnú formu uzavretia pracovného pomeru.

24. Na základe toho, že v správnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že sťažovateľ dňa 31.03.2017 v čase výkonu kontroly využíval závislú prácu všetkých piatich fyzických osôb (S. S., S. N., H. T., V. T., V. U.) na pracovisku Zoologická záhrada, Mlynská dolina, Bratislava, a nemal s nimi založený pracovnoprávny vzťah podľa Zákonníka práce, nemohlo dôjsť k porušeniu skutkovej podstaty nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z., ktorá predpokladá preukázateľné založenie písomného pracovnoprávneho vzťahu v súlade so Zákonníkom práce a až následné nesplnenie povinnosti ohlásiť vznik pracovnoprávneho vzťahu Sociálnej poisťovni. Preto námietku sťažovateľa považoval za špekulatívnu, v snahe domôcť sa zrušenia rozhodnutia o uložení pokuty.

25. Záverom vyslovil, že oba správne orgány a aj krajský súd postupovali zákonne a v otázke náležitého odôvodnenia administratívneho alebo súdneho rozhodnutia v súlade s konštantnou judikatúrou súdov odkazujúc na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. nález sp. zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. rozsudok vo veci sp. zn. 7Sžo/261/2015, v ktorom najvyšší súd o.i.

konštatoval že: „V zmysle judikatúry Súdneho dvora, ako aj ústavného súdu sa pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia“).

26. S ohľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby kasačný súd po preskúmaní kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

V.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) sa najprv zaoberal formálnymi náležitosťami kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že je podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), osobou oprávnenou podať kasačnú sťažnosť (§ 442 ods. 1 SSP) a riadne zastúpenou (§ 449 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP).

28. Následne kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 445 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

29. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku popísal krajský súd. Pre účastníkov konania sú zistenia, fakty a skutočnosti skutkového stavu zrejme, a preto ich kasačný súd nebude nadbytočne opakovať.

30. Predmetom posúdenia kasačného súdu v rozsahu dôvodov kasačnej sťažnosti bolo, či zamietajúci rozsudok krajského súdu vo vzťahu k rozhodnutiu o uložení pokuty za správny delikt podľa § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z. vychádza zo správneho právneho posúdenia.

31. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 82/2005 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2017, právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

32. Podľa § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z., v znení účinnom do 31.12.2017, nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu.

33. Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 125/2006 Z. z., Inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2.000 € do 200.000 €, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5.000 €.

34. Všeobecne je možné konštatovať, čo vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonu č. 82/2005 Z. z., že sprievodným javom nezamestnanosti je nelegálna práca, ktorá spočíva o.i. v tom, že pracovnoprávny vzťah medzi zamestnávateľom a fyzickou osobou, ktorá vykonáva závislú prácu, nie je založený písomnou pracovnou zmluvou.

35. Vychádzajúc zo skutkových zistení zdokumentovaných v administratívnom spise, žalobca v čase výkonu kontroly inšpekcie práce dňa 31.03.2017 o 15:10 hod. preukázateľne využíval závislú prácu piatich fyzických osôb (S. S., S. N., H. T., V. T. a V. U.) na pracovisku Zoologická záhrada, Mlynská dolina, Bratislava, na ktorom vykonávali pomocné stavebné práce, hoci s nimi nemal založený pracovnoprávny vzťah v súlade so Zákoníkom práce. Tým nemohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu nelegálneho zamestnávania podľa § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z. z., ktorá predpokladá preukázateľné založenie písomného pracovnoprávneho vzťahu podľa Zákoníka práce a až následne nesplnenie povinnosti ohlásiť vznik

pracovnoprávneho vzťahu Sociálnej poisťovni. Za daných skutkových zistení kasačný súd tiež nemohol prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, že sa malo jednáť o nelegálne zamestnávanie len dvoch osôb (V. T. a V. U.). Skutočnosť, že S. S., S. N. a H. T. boli v čase výkonu inšpekcie práce prihlásení do Sociálnej poisťovne spoločnosťou HeMa, s.r.o., nevyklučuje skutočnosti zistené na mieste výkonu inšpekcie práce. Spoločnosť HeMa, s.r.o. výkon prác pre žalobcu nepotvrdila. Z uvedeného dôvodu námietka zmeny právnej normy s účinnosťou od 01.01.2018 je bez právnej relevancie.

36. Za danej dôkaznej situácie kasačný súd zhodne s názorom krajského súdu má za to, že vydaniu prvostupňového rozhodnutia predchádzalo spoľahlivo vykonané a dostačujúce zistenie hmotnoprávnych poznatkov dôležitých pre ustálenie názoru o porušení § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z. Inšpektorát práce Košice sa náležitým spôsobom riadil ustanovením § 3 ods. 5, § 32 a nasl. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a jeho rozhodnutie bolo vydané v súlade s § 46 správneho poriadku.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietol, keď vo svetle konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR skonštatoval, že krajský súd sa podstatnými námietkami žaloby vysporiadal stručne, ale vecne správne.

38. O trovách kasačného konania rozhodol najvyšší súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému v danom prípade nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

39. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.